

Podle § 1 uher. trest. polic. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. sprav. č. 65.000 ex 1909) přísluší rozhodovati ve věcech přestupkových, jichž stíhání jest přikázáno správním úřadům, v III. stolici příslušnému ministrovi. V posledním odst. téhož § se pak stanoví, že v oněch trestních záležitostech, jichž rozhodování v 3. stolici není výslovně přikázáno ministru jinému, rozhoduje v 3. stolici ministr vnitra.

Zák. č. 130/1922, který pokud jde o kompetenci k rozhodování ve věcech, týkajících se přestupků stíhatelných podle tohoto zákona, má vůbec toliko předpis o úřadech I. stolice (§ 28), neobsahuje výslovného ustanovení, že v těchto věcech přestupkových rozhoduje v III. stolici min. soc. péče.

Takovýto předpis nelze vzhledem k předeslanému obsahu § 1 uh. pol. trest. řádu shledávati ani v ustanovení § 35 cit. zák., kdež se stanoví, že tento zákon náleží provésti min. soc. péče ve shodě s min. sprav. a fin.

Jelikož tedy v cit. zák. kompetence v III. stolici v uvedených věcech není výslovně přikázána min. soc. péče, jest podle § 1 cit. uher. polic. trest. řádu příslušným o přestupcích zák. č. 130 z r. 1922 rozhodovati v III. stolici jedině ministr vnitra.

Ježto si min. soc. péče tuto kompetenci neprávem osvojilo, bylo jeho nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž bylo třeba zabývati se námitkami v stížnosti obsaženými.

č. 4061.

Učitelstvo: * Propuštěním prozatímního učitele, který neměl ještě zkoušky způsobilosti, rozvazuje se po rozumu § 49 zák. č. 62 z r. 1869, pak § 25 mor. zem. zák. č. 3 z r. 1870 a § 109 řádu škol. a vyuč. pro školy obecné a měšťanské (nař. 159 z r. 1905) posavadní služební poměr tohoto učitele úplně.

(Nález ze dne 25. října 1924 č. 15.329.)

Věc Rudolf H. v Š. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o dobu působnosti jmenování definitivním učitelem.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-1 vykonává službu vojenskou, složil dne 29. října 1918 zkoušku dospělosti pro úřad učitelský. Dne 16. září 1919 byl ve službě školní dosazen jakožto prozatímní učitel. Dnem 30. června 1921 byl jakožto přespočetná síla sprostěn služby a nejza ve službě zaměstnán, vykonal dne 29. listopadu 1921 zkoušku způsobilosti pro úřad učitelský na školách obecných. Teprv dekretem ze 6. března 1922 byl zase ve vlastnosti výpomocného učitele dosazen do školní služby.

Mor. zšr výnosem z 22. června 1922 jmenovala st-le, tehdy výpomocného učitele v M., po rozumu čl. II. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. definitivním učitelem bez určení služebního místa s právní působností

ode dne 1. března 1922 t. j. od času, kdy znovu byl přijat do učitelství služby. Výnosem z 27. srpna 1922 zamítla jeho žádost za změnu svého původního rozhodnutí v ten rozum, aby působnost jmenování byla určena již dnem 1. října 1920, poněvadž vykonal zkoušku učitelství způsobilosti včas (zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. a §§ 1 a 2 V. čl. zák. z 7. října 1919 č. 541 Sb.), a to z důvodu, že včas vykonání zkoušky učitelství způsobilosti, t. j. dne 29. listopadu 1921, nebyl v aktivní službě školní a že mu definitivum mohlo býti přiznáno teprv po jeho opětovém dosazení.

Další st-lův rekurs zamítl žal. úřad nař. rozh. z důvodu rozhodnutí v odpor vzatého.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Pro případný nárok st-lův jest, přihlížeje ke dni 16. září 1919, jakožto dni jeho původního dosazení do učitelství služby, z něhož právě svůj nárok odvozuje, směrodatnou normu §§ 1, 2, 3 článku II. zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb., vstoupivšího v působnost dnem 1. září 1919 (čl. VI.), podle kteréž učitelství osoby, přijaté do školní služby za účinnosti uvedeného zák. a vykonavší včas zkoušku učitelství způsobilosti, mají, jestliže konají službu počáteční resp. jsou ustanoveny v této službě, nárok na jmenování definitivními učiteli bez určení služebního místa se zpětnou platností od počátku roku služebního, při čemž počátek druhého roku služebního se shoduje se dnem, kterého vešlo v platnost zařazení učitele po rozumu §§ 1 a 2 čl. V. zák. č. 541/1919 do nynější třídy hodnostní.

Stížnost spatřuje porušení uvedené normy čl. II. zák. č. 306/20 v tom, že st-l jmenován byl teprve s působností od svého nového dosazení definitivním, kdežto zákonné podmínky pro to byly splněny již ode dne 1. října 1920, neboť zkouška učitelství způsobilosti byla jím vykonána nesporně včas a rok od původního nástupu služby byl dovršen dnem 16. září 1920.

Podle názoru nss-u však nelze stížnosti v tom přisvědčiti. Byl st-l ve vlastnosti prozatímního učitele dnem 30. června 1921, kdy neměl zkoušky učitelství způsobilosti, propuštěn, čímž po rozumu § 49 říš. zák. o školách obecných ze 14. května 1869 č. 62 ř. z., pak § 25 bodu 7 zák. z 12. ledna 1870 č. 3 mor. z. z. a § 109 řádu škol. a vyuč. pro školy obecné a měšťanské (nař. min. kultu a vyuč. z 29. září 1905 č. 159 ř. z.) jeho posavadní služební poměr úplně byl rozvázán. Mohla tudíž po právu ve zcela novém služebním poměru, zahájeném dne 6. března 1922, vyučovací správa znovu požadovati absolvování čekatelství roku, předepsaného, jak svrchu uvedeno, článkem II. §§ 1 a 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 306 Sb. a dovršovaného v daném případě případu přirozeně teprv za rok od nástupu po novém dosazení.

Když úřad přes to, že mohl požadovati rok čekatelství, počínající březnem 1922, při druhém dosazení, maje patrně na zřeteli předpis § 4 zák. z 23. května 1919, č. 274 Sb. od, tohoto požadavku upustil, a jmenoval st-le definitivním již od počátku nové jeho služby, nelze tvrditi, že by byl, jak se stížnost domnívá, dotkl se nezákonným způsobem jeho subjektivních práv.